

**Мошківська Катерина**  
село Кодня, Житомирський район, Житомирська  
область

### **Незламна Україна**

Ніхто і не вірив, що до нас доторкнеться,  
Смертельна рука хвилин страшних.  
Що зброя ворожа безжально прорветься,  
У мирне життя людей наших ...

Що діти прокинуться о п'ятій ранку,  
Від вибухів й ворожого граду.  
І всі ми дізнаємось, що цей світанок,  
Війни впусить болісну зраду...

Ніхто не хотів цих убивчих погромів,  
Що руйнують міста і будинки.  
Лишають лиш пил від аеродромів,  
А в полях – лютих танків розвилки...

Ніхто не хотів чуть тривожну сирену  
І бачити страх в очах мами.  
Чи бігти, ховатись від куль нескінченних,  
Закривати обличчя руками...

Самовпевнений ворог, без вагань собі думав:  
«За три дні ми здолаєм столицю».  
Але Київ незламний, показав силу волі  
Силу мови і смак «паляниці».

Українці, війни та смертей не бажали,  
А хотіли лиш мирного неба.

Безжально в дітей чужих ми не стріляли,  
Нам життів забирати не треба.

Але, якщо лихо прорвалось в країну,  
Наше військо могутнє повстане.  
Із ваших же танків ми зробим руїну,  
Там на місці й кінець вам настане.

Україна – здолає, Україна – не впаде,  
Та не буде сваритись на долю.  
Вона знає, що в нас за плечима є правда,  
Й те, що Бог за нас стане горою.

І все, що ми скажем російським солдатам,  
На чолі із їхнім президентом:  
«Нізащо ми зброю свою тут не складемо,  
Ласкаво Вас просим до пекла».

### **Дніпро. 14.01.2023**

І страх. І біль. І НЕПОКОРА.  
Вже звикли жити одним днем.  
Палкі серця, що бились вчора,  
Стихають, нині, під вогнем...

Тривога. Паніка. НЕНАВИСТЬ.  
Ракета розбиває дім.  
Маленький хтось шепоче: «мама»...  
Але вона уже не з ним...

Жорстокість. Рани. Людські КРИКИ.  
І знову Янголом хтось став...  
Ми вже навчилися. Та не звикли.  
Так гучно той літак літав ...

Безсоння. Сльози. БОЖЕВІЛЛЯ.  
Болить за кожного, хто стих...  
Безжальне світове свавілля.  
Не там вбиває. І не тих.

Несправедливо, УКРАЇНО,  
Що так страждаєш саме ТИ.  
І в скронях болем б'є нестримно,  
Та їм не вдасться. НАВПАКИ.

Незламна міць керує НАМИ.  
Хоч всередині все тремтить,  
Скільки не бий – всеодно встанем.  
Вам вдвічі, бидло, прилетить.